

2. neděle velikonoční – Svátek Božího Milosrdenství – rok B (2024)

1. čtení – Sk 4,32-35

Jedno srdce a jedna duše.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

Mezizpěv – Žl 118,2-4.16ab+17-18.22-24

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nebo: *Aleluja.*

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řekne dům Áronův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,

Hospodinova pravice mě pozvedla.

Nezemřu, ale budu žít

a vypravovat o Hospodinových činech.

Hospodin mě sice těžce ztrestal,

nevydal mě však smrti.

Kámen, který stavitelé zavrhli,

stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,

je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin,
jásejme a radujme se z něho!

2. čtení – 1 Jan 5,1-6

Každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo miluje Boha Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

Zpěv před evangeliem – Jan 20,29

Aleluja. Protože jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, praví Pán;
blahoslavení, kdo neviděli, a uvěřili. Aleluja.

Evangelium – Jan 20,19-31

Za týden přišel Ježíš zase.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný

Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Občas se nám stane, že se nás lidé ptají: „Co u vás? co nového?“ Naše odpověď samozřejmě závisí na míře známosti a okolnostech setkání, ale nejčastěji – zvláště když si nechceme všechno říct – zní: „všechno dobrý! Vše při starém! Nějak to jde!“. A hluboko v srdci víme, že ne všechno je v pořádku, ale nebudeme se každému takhle svěřovat a mluvit o svém životě.

Je pravda, že ne vše je v našem životě uspořádané a v pořádku. Máme četné problémy sami se sebou osobně, s našimi blízkými, v práci, ve škole, společnostech a vlasti. Vždy se najdou nějaké nemoci a slabosti, některé se ukážou jako vážné. Jsou taky přece hříchy, nepravosti, vady, ale i škody, které jsme sami utrpěli nebo způsobili jiným lidem.

Dnes však – navzdory naší přetvářce a malování života v pestrých barvách, abychom ji ukázali ostatním lidem – zaznívá další dobrá zpráva, opravdu dobrá, můžeme říci: ta nejlepší, to zpráva přinášející život.

Po vzkříšení z mrtvých se Pán Ježíš znovu setkává se svými učedníky ve večeradle. Duch svatý vede naše oči zvláště k jednomu z nich, na sv. Tomáše apoštola, který nebyl, kdy Ježíš přišel poprvé. Pozvání Ježíše dotknout se Jeho ran a především setkání se Vzkříšeným má za následek

obnovení víry pochybujícího Tomáše a pokoj a milosrdenství pro něj i pro všechny, kdo v budoucnu uvěří v Božího Syna a budou naslouchat svědectví apoštola.

Zda sv. Tomáš nesoustředil se zpočátku na sebe, na své pochybnosti a obavy, na tom, že staví svůj život na křehkých základech? Samozřejmě, že ano. Ježíš to ale v jednom okamžiku změnil – zkušenost Jeho přítomnosti a Božího milosrdenství vede učedníka k tomu, aby se stal misionářem pro druhé lidi: Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili (J 20,29), prostřednictvím Tomáše.

Jestliže svatý Tomasz pak může mluvit o dobru, které v životě prožil, tak jen o tom nejdůležitějším dobru. Od té chvíle musela každá otázka: "Co u tebe?" nevyhnutelně vyvolat jedinou možnou odpověď: "Pán vstal a prokázal mi svou milost a milosrdenství!"

Proč svět viděl Ježíšovu smrt podrobně, ale ne jak přesně vypadalo jeho vzkříšení? Asi proto, aby o tom mluvili apoštolové svými slovy i životem. Existuje však svědectví apoštolů, kteří Ježíše viděli živého po Jeho smrti, mohli se Ho dotknout, jedli s Ním, a kteří pochopili, že jediné, na čem záleží, je Boží milosrdenství.

Jeden z obrácených mužů popisuje svou konverzi na internetu takto:

Stalo se to pár let poté, co jsme se vzali. Měl jsem krásnou milující manželku, rozkošné děti a žádný důvod si stěžovat. A tehdy mě posedl duch nečistoty. Začalo to stále odvážnějšími vtipy s kolegy, pak hravými doteky a nakonec došlo k první zradě. S pomocí alkoholu, který odstranil stud a rozbil skrupule, jsem se dál nořil do nečistoty. Naštěstí mi Bůh nevzal světlo svědomí. Věděl jsem, že to, co dělám, je odporné a zlé.

Moje žena nic netušila. Ale když jsem přišel domů a ona mi s úsměvem a něžnými slovy naservírovala večeři, chtělo se mi výt bolestí. Dětem jsem utíkal očima jako před ohněm. A druhý den jsem i přes svá pevná předsevzetí držel v náručí jinou ženu.

Jsem katolík a často jsem se zpovídal. A ne z čistého formalismu. Byl jsem opravdu zoufalý a chtěl jsem tento koloběh hříchu ukončit. Nemohl jsem. Ve zpovědnici jsem byl poctivý a kněží dělali, co mohli, aby mi pomohli. Tomu všemu jsem rozuměl, ale přesto jsem se stále vracel k

hříchu jako můra. Až ke zpovědi, když kněz stručně a konkrétně řekl: „Bratře, obrázek Milosrdného Ježíše stále u sebe a modli se korunku k Božímu Milosrdenství každý den. A nezapomeň každý den políbit obrázek.“

Poprvé jsem si myslel, že při zpovědi ztratím nervy. Myslel jsem, že mě pošle na nějaké velké ústraní na exercicie nebo nějaké zvláštní pokání, a můj zpovědník mi řekl, abych každý den posouval korálky a líbal obrázek. Ale v tomto zoufalství jsem byl připraven na všechno. Koupil jsem si obrázek, vyndal růženec ze skříně a pak jsem se já - vysokoškolsky vzdělaný, majitel velké firmy, zamkl v koupelně a tajně jsem s textem v ruce recitoval Korunku. Na konci jsem líbal obrázek. Někdy v garáži, někdy ve výtahu nebo v autě. A Bůh mně zachránil. Ježíši důvěřuji Ti.

Drazí bratři a sestry! Můžeme předstírat, že všechno jde dobře a všechno je skvělé, a ve skutečnosti vedeme jiný život. A co hůř, můžeme to předstírat i sami sobě a budovat si osobní přesvědčení, že není třeba nic měnit.

Ježíš však stojí před námi – přítomný ve svém Slově, přítomný v Eucharistii, ve společenství – a svým milosrdenstvím vše proměňuje. A už víme, že na otázku: "co u tebe, vše dobrý?" můžeme odpovídat: "Ano vše dobrý, Boží milosrdenství mě přemohlo." A to je dobrá zpráva, kterou stojí za to sdílet s ostatními. Proto Vás dnes zvu na Korunku k Božímu milosrdenství do naší kaple na faře v 15 hod. Naše naděje je ve Vzkříšeném Kristu, který je milosrdný a plný lásky a milostí. Volejme každý den: Ježíši, důvěřuji Ti!!! Amen.